

הקב"ה הוא לא היה נראה לנו אלא רק בגלל שהקב"ה רוצה להודיע לנו את החביבות של קונם עליהם. **לְאוֹדְעָא דְאִית לּוֹן חוֹלְקָא טָבָא, וְאִינוּן פְּנֵי עֲלָמָא דְאָתִי** וכן להודיע לנו שיש להם חלק טוב בגן עדן והם יהיו מבני העולם הבא. **וְלִזְמַנָּא דְאָתִי כִּד יוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְיַיא, זְמִינִין אֱלִין לְאַחֲיַיא בְּקַדְמִיתָא** כי לעתיד לבוא כאשר יקים הקב"ה את המתים אז עתידים הדור הזה לחזור לחיים כבתחילה. **כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתֵּיךְ, וְאֱלִין אִינוּן דְּרָא דְּמַדְבְּרָא** כמו שנאמר 'יחיו מתוך' שהכוונה על דור המדבר [קסג].

רשב"י רוצה לדעת סוד קול ההד שהוא הקול החוזר

אָמַר לִיה, אִי מְלָה חֲדָתָא יִדְעַת, דְּאָנָּא עֲרִטִירָא בָּהּ

שאל רשב"י את השליח האם אתה יודע דבר חדש שאני ערום ממנו ע"י שאני לא

יודע אותו. **אָמַר לִיה אֵימָא** השיב לו השליח לרשב"י תאמר מה שאתה רוצה

לדעת. **אָמַר קָלָא דְּחֲדָרָא בְּעֵינָא לְמַנְדַּע. בַּר נָשׁ יְהִיב**

קָלָא בְּחַקְלָא, אוּ בְּאַתָּר אַחְרָא, וְחֲדָרָא קָלָא אַחְרָא,

וְלֹא יִדְיעַ אמר לו רשב"י שאני רוצה לדעת את הסוד של ההד שהוא הקול החוזר,

שהנה כאשר האדם נותן את קולו בשדה או במקום פתוח אחר אז חוזר אליו קול אחר, אולם

אור הרשב"י

רשב"י מהשלוחים שנשלחו אליו מגן עדן וכן כאן היו שני שלוחים ורשב"י דיבר לחכם הגדול שבהם.

[קסג] וכתב המק"מ שער כאן הוא המעשה של ענין החברים שראו מראות בענייני דור המדבר ובמאמר הבא הוא חוזר לדבר בענין מה שמע

הלימוד היומיומי

לע"נ רבי שלום לופס זצ"ל

לא ידוע לי מהו הסוד של הקול ההוא. **אָמַר לַיהוָה, אִי חֲסִידָא קַדִּישָׁא,**
עַל מַלְאָה דָּא, כַּמָּה קָלִין אֶתְעַרוּ, וְכַמָּה דְקְדוּקִין הָווּ קָמִי
רַב מְתִיבְתָא השיב השליח לרשב"י אוי חסיד קדוש הנה על דבר זה כמה קולות
 התעוררו לבארו וכמה דקדוקים היו לפני ראש הישיבה, **וְכַד נְחִית רַב**
מְתִיבְתָא, אָמַר, הֵכִי אוֹקְמוּהָ מַלְאָה בְּמְתִיבְתָא
הַרְקִיעָא, וְרָזָא יְקִירָא אִיהִי וכאשר ירד ראש הישיבה מישיבה של מעלה
 הוא אמר לנו שכך ביארוהו את סוד הענין בישיבת הרקיע וסוד יקר הוא.

שלושה קולות אינם נאבדים לעולם

תָּא חֲזִי, תְּלַת קָלִין אֵינּוּן, דְּלֹא אֶתְאַבִּידוּ לְעֵלְמִין, בַּר
קָלִין דְּאוֹרֵייתָא וְעֲלוֹתָא, דְּאֵלִין סְלָקִין לְעֵילָא,
וּבְקַעֲיִין רְקִיעִין כי בא וראה ששלושה קולות הם שלא נאבדים לעולמים והוא
 מלבד קול התורה והתפילה שהם עולים למעלה ובוקעים שם רקיעים. **אֲבָל קָלִין**
אֶחָרֵינִין אֵינּוּן דְּלֹא סְלָקִין, וְלֹא אֶתְאַבִּידוּ אבל בנוסף לזה יש
 שלושה קולות אחרים שהם לא עולים למעלה ובכל זאת הם לא נאבדים.

קול היולדת וקול האדם שנשמתו יוצאת מגופו וקול הנחש שמפשיט עורו
וְאֵינּוּן תְּלַת: קוֹל חַיָּה בְּשַׁעֲתָא דְּאִיהִי עַל קְלָבִיטָא,
הַהוּא קָלָא מְשַׁטָּא וְאֲזְלָא בְּאוֹרָא, מְסִיפִי
עָלְמָא עַד סִיפִי עָלְמָא והם שלושה קולות כי הקול הראשון הוא קול

היולדת שבשעה שהיא יושבת על המשבר וצועקת מצערה אז אותו קול הוא משוטט באוויר העולם והוא הולך מסוף העולם עד סופו והוא לא עולה למעלה בגלל שהוא מחמת חטא חוה. קול דְּבַר נָשׁ, בְּשַׁעֲתָא, דְּנַפְיָךְ נִשְׁמָתִיהָ מִגּוֹפֶיהָ, הַהוּא קָלָא מְשַׁטָּא וְאִזְלָא בְּאִירָא, מְסִיפִי עָלְמָא עַד סִיפִי עָלְמָא והקול השני הוא קול האדם שבשעה שיוצאת נשמתו מגופו והוא צועק מייסוריו אז אותו קול הוא משוטט והולך באוויר העולם מסוף העולם עד סופו והוא לא עולה למעלה בגלל שהוא מחמת חטא אדם הראשון. קול נַחֲשׁ, בְּשַׁעֲתָא דְּפָשִׁיט מִשְׁבִּיחָהּ, הַהוּא קָלָא מְשַׁטָּא בְּאִירָא, וְאִזְלָא מְסִיפִי עָלְמָא עַד סִיפִי עָלְמָא והקול השלישי הוא קול הנחש שבשעה שהוא מפשיט את עורו מעליו [קסד] אז הוא צועק מייסוריו ואז אותו הקול משוטט באוויר העולם והוא הולך מסוף העולם עד סופו והוא לא עולה למעלה בגלל שהוא מחמת חטא הנחש הקדמוני.

קול הנחש מתעורר כנגד האדם שמכה בסלע או בקרקע

אֵי חֲסִידָא קְדִישָׁא, פְּמָה מְלָה דָּא רַבָּא וַיְקִירָא. אֵלִין קְלִין, מַה אַתְּ עָבִיד מִינֵיהּ, וְלֹאֲן אַתָּר עָאֵלִין וְיִשְׂרָאֵן ואמר השליח לרשב"י אי חסיד קדוש כמה סוד זה הוא גדול ויקר כי צריך לדעת מזה נעשה מאלו הקולות ולא יזה מקום הם עולים ושוכנים. אֵלִין קְלִין דְּצַעֲרָא

אור הרשב"י

[קסד] כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר פרק י"ד מפשיט את עורו ומצטער אחת לשבע שנים וז"ל: וקצין רגליו של נחש ופקד עליו להיות בעיצבון גדול.

הלימוד היומי

לעינ רבי שלום לופס זצ"ל

אִינּוֹן, וְאֶזְלִין וּמִשְׁטִי בְּאִירָא, וְאֶזְלִי מִסִּיפֵי עֲלָמָא,
 עַד סִיפֵי דְעֲלָמָא, וְעֶאֱלִין גּוֹ נְקִיקִין וּמְחִילִין דְּעֶפְרָא,
 וְאֶתְטַמְּרִין תַּמָּן כִּי אֵלּוּ הַקּוֹלוֹת הֵם קוֹלוֹת שֶׁל צַעַר וְהֵם לֹא עוֹלִים לַמַּעֲלָה כַּקּוֹלוֹת

הַתּוֹרָה וְהַתְּפִילָה אֲלֵא הֵם מִשׁוֹטְטִים וְהוֹלְכִים בְּאוֹוִיר הָעוֹלָם מִסּוֹף הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ וְהֵם
 נִכְנָסִים בְּתוֹךְ הַחֲזוּרִים וּבִקְעוֹת הַסַּלְעִים וּבְתוֹךְ מַחִילוֹת הָעֶפֶר וְשֵׁם הֵם נִטְמָנִים וְנִגְזָזִים. וְכֹדֵר

(דף קס"ט ע"א) יְהִיב בַּר נֶשׁ קָלָא, אִינּוֹן מְתַעְרִין לְגַבֵּי תְּהוּמָא

קָלָא וְכַאֲשֶׁר הָאָדָם נוֹתֵן אֶת קוֹלוֹ בְּמִקּוֹם פְּתוּחַ אִזְ אֵלּוּ הַקּוֹלוֹת מִתַּעֲרָרִים כִּנְגַד אוֹתוֹ
 קוֹל. קָלָא דְנַחֲשׁ, לֹא אֶתְעַר לְגַבֵּי קָלָא דְבַר נֶשׁ. הֵיאֵךְ
 יִתְעַר וְהִנֵּה קוֹל הַנַּחֲשׁ הוּא לֹא מִתַּעֲרָר כִּנְגַד קוֹל הָאָדָם וְאִם כֵּן אֵיךְ הוּא מִתַּעֲרָר.

בְּמַחְאָה אֲלֵא הוּא מִתַּעֲרָר ע"י הַכֹּאֵה. בַּר מַחֵי בַר נֶשׁ מַחְאָה
 אֶתְעַר קָלָא דְנַחֲשׁ, דְּאֶתְטַמְּר לְגַבֵּי תְּהוּמָא קָלָא, וְלֹא
 קָלָא אַחֲרָא. קָלָא אֶתְעַר בְּתַר קָלָא, זִינָא בְּתַר זִינָיָה

אֲלֵא כַּאֲשֶׁר מַכָּה הָאָדָם הַכֹּאֵה בְּסַלַּע אוֹ בְּקַרְקַע אוֹ נִדְבַק קוֹל הַנַּחֲשׁ בְּאוֹתוֹ הַחֵד שֶׁל
 הַהַכֹּאֵה, אִמְנָם הוּא לֹא מִתַּעֲרָר כִּנְגַד קוֹל הַיּוֹלְדֵת אוֹ הַמַּת מֵאַחַר שֶׁכֵּל קוֹל מִתַּעֲרָר כִּנְגַד
 אוֹתוֹ קוֹל וְהַמִּין הוֹלֵךְ אַחַר מֵינּוּ וְלִכְּן מֵאַחַר שֶׁעִינֵין הַנַּחֲשׁ הוּא הַכֹּאֵה אִזְ הוּא מִתַּעֲרָר רַק
 כִּנְגַד הַכֹּאֵה וּמִשָּׂא"כ קוֹל יוֹלְדֵת וּמַת שֶׁהֵם מִתַּעֲרָרִים כִּנְגַד קוֹל הָאָדָם הַקּוֹרָא בְּמַדְבַּר אוֹ

במקום פתוח (מק"מ).